

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про приєднання України до Міжамериканської конвенції про виконання кримінальних покарань за кордоном (реєстр. № 0033 від 31 січня 2020 року)

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 19 лютого 2020 року (протокол № 21) на відповідність Конституції України проект Закону про приєднання України до Міжамериканської конвенції про виконання кримінальних покарань за кордоном (реєстр. № 0033 від 31 січня 2020 року), поданий Президентом України (далі – Законопроект).

Міжамериканська конвенція про виконання кримінальних покарань за кордоном розроблена в рамках Організації Американських Держав та набрала чинності 12 квітня 1996 року.

Згідно з пояснювальною запискою Законопроектом пропонується приєднатися до Міжамериканської конвенції про виконання кримінальних покарань за кордоном. Приєднання України до Конвенції надасть можливість врегулювати питання співробітництва у відповідній сфері на багатосторонньому рівні з низкою держав, з якими не укладено двосторонніх договорів, зокрема з США, Канадою, а також з низкою країн Південної Америки.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

Конституція України має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (стаття 1, частина друга статті 3, частина друга статті 8 Основного Закону України).

Чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України (стаття 9 Конституції України).

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про міжнародні договори України» приєднання є однією з форм надання згоди України на обов'язковість для неї міжнародного договору.

Відповідно до частини першої статті 13 Закону України «Про міжнародні договори України» рішення про приєднання України до міжнародних договорів або про їх прийняття приймаються щодо договорів, які потребують ратифікації, – у формі Закону України про приєднання до міжнародного договору, невід’ємною частиною якого є текст міжнародного договору.

Законопроект відповідає вимогам пунктів «б» та «є» частини другої статті 9 Закону України «Про міжнародні договори України» щодо предмету ратифікації міжнародного договору, а також частини четвертої статті 9 стосовно оформлення пропозицій щодо ратифікації міжнародних договорів України.

Як зауважив Конституційний Суд України у Рішенні від 30 травня 2012 року № 12-рп/2012, згода на обов’язковість міжнародного договору (його ратифікація) здійснюється Верховною Радою України у формі закону, який за своєю правовою природою не відрізняється від інших законів України, закони про ратифікацію та денонсацію міжнародних договорів України повинні прийматися в загальному порядку, встановленому для прийняття законів України (підпункт 2.1 пункту 2 мотивувальної частини).

Відповідно до пункту 32 статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить надання законом згоди на обов’язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України.

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про приєднання України до Міжамериканської конвенції про виконання кримінальних покарань за кордоном (реєстр. № 0033 від 31 січня 2020 року), поданий Президентом України, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

А. Є. КОСТИН